

ووتی: ئایا نوپژ بگم له گه وری په زدا؟ فهرمووی: به لئ، ووتی: ئایا نوپژ بگم له شوینی پشوودانی و شتر؟ فهرمووی: نه خیر

له جابری کوری سه موره وه -ره زای خوی لیبت- ده لئیت: پیاوچک پرساری له پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- کرد؛ ئایا ده ستوپژ بگرم له پاش خواردنی گوشتی په ز-مه پ و بز-؟ فهرمووی: «ئه گه ر ویستت ده ستوپژ بگرم، وئه گه ر ویستت ده ستوپژ مه گره»، ئایا ده ستوپژ بگرم له پاش خواردنی گوشتی و شتر؟ فهرمووی: «به لئ، ده ستوپژ بگرم له پاش خواردنی گوشتی و شتر»، ووتی: ئایا نوپژ بگم له گه وری په زدا؟ «فهرمووی: «به لئ»، ووتی: ئایا نوپژ بگم له شوینی پشوودانی و شتر؟ فهرمووی: «نه خیر».

[صه حیه] [موسلیم گیراوبه تیه وه]

واتای فهرمووده که: (ئایا ده ستوپژ بگرم له پاش خواردنی گوشتی په ز-مه پ و بز-؟): ئه مه پرسار کردنه له لایه ن هاوه لیکه وه سه باره ت به گوشتی مه پ و بز، ئایا پاش خواردنی گوشتی مه پ و بز مه رجه مرؤف ده ستوپژ نوئ بکاته وه بؤئه وهی نوپژ ئه نجامیدات یان مه رجه نییه؟ فهرمووی: (ئه گه ر ویستت ده ستوپژ بگرم، وئه گه ر ویستت ده ستوپژ مه گره): پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- بژارده ی پیدای له نیوان ئه نجامدانی ده ستوپژ و واز لپه پانی، هه ردوویان دروستن. (ئایا ده ستوپژ بگرم له پاش خواردنی گوشتی و شتر؟): واتا ئایا واجبه له پاش خواردنی گوشتی و شتر ده ستوپژ نوئ بگمه وه بؤ نوپژ ئه نجامدان، یان مه رجه نییه؟ فهرمووی: (به لئ، ده ستوپژ بگرم له پاش خواردنی گوشتی و شتر): به لئ، واجبه پاش خواردنی گوشتی و شتر ده ستوپژ نوئ بگمه بته وه ئه گه رچیش گوشتیکی که م بخویت، به لام ده ستوپژ گرتنه وه له پاش خواردنه وهی شیر و شله ی (مه رگه ی) گوشتی و شتر واجبه نییه، چونکه پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- فه رمانی نه کردوه به هؤزی (عورنییه ن: العَرَبِيَّيْنَ) به وهی ده ستوپژ نوئ بگمه وه له پاش خواردنی شیر و شتر، له کاتیکدا فه رمانی پینانکرد که شیره که ی بخۆنه وه، و دواخستنی پروونکردنه وهی حوکم له کاتی پیوستدا دروست نییه -جائیز نییه-. (ووتی: ئایا نوپژ بگم له گه وری په زدا؟): واتا ئایا دروسته له و شویتانه نوپژ بگم که په ز-مه پ و بز- تیاندای ده میننه وه. (فهرمووی: به لئ): واتا دروسته مرؤف له گه وری په زدا نوپژ بکات چونکه هیچ ترسێک نییه له په زه کان -که هیرشی بگمه نه سه ر یان په یوه ندی به جوړی پاشه پوکه ی هیه-. (ووتی: ئایا نوپژ بگم له شوینی پشوودانی و شتر؟): واتا ئایا دروسته له و شویتانه نوپژ بگم که و شتره کان پشووی تیدا ده دن و ده میننه وه بؤ خه وتن خواردن و خواردنه وه. (فهرمووی: «نه خیر»): واتا له و شویتانه نوپژ مه که؛ چونکه ترس هیه له وهی و شتره که هیرش بکاته سه رت به هؤی هاری و شتره وه له هه ندیک حاله تدا، ئه مپیش نوپژ خوین تووشی زیان و ترس و داچله کاندن و شتی تر ده کات -یان له وهی په یوه ندی به جوړی پاشه پو و شتره وه هه بیته-، به لام له په زدا ئه مه بوونی نییه و زیان و نازار ناگه یه نیت.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/8399>

